

Na koncu so predstavljeni tisti avtorji, ki so prvič prispevali svoje članke v reviji, kar je drobna – vendar ne nepomembna – gesta uredništva, ki ga je vodil Tom M. S. Priestly.

Marjan Drnovšek

Janja Žitnik, **Orel in korenine med "brušenjem" in cenzuro**, Zbirka ZRC 6, Ljubljana 1995, 242 str.

Literarna zgodovinarica in germanistka Janja Žitnik ponuja bralcu v branje že svojo tretjo knjigo, s katero nadaljuje cikel objav o ameriškoslovenskem pisatelju in novinarju Louisu Adamiču, ki je, poleg obravnav še nekaterih izseljenskih književnikov, bolj ali manj ves čas prisoten v njenem znanstvenem delu. Tako je tudi v primeru njene zadnje književne izdaje *Orel in korenine med "brušenjem" in cenzuro*, ki je izšla v zbirki Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. Gre za predelano in dopolnjeno vsebino osrednjega dela magistrske naloge Žitnikove, zagovarjane na Oddelku za germanistiko FF leta 1989.

V njej avtorica razloži usodo rokopisa Adamičeve zadnje knjige *Orel in korenine* in sicer v kontekstu življenjepisa Louisa Adamiča in vplivov, ki so jih imeli posamezniki, predvsem žena Stella ter nekateri ožji Adamičevi prijatelji, na pisateljevo ustvarjanje. Žitnikova omenja in analizira vse, po njenem, do sedaj obstoječe rokopise Orla in korenin, ki se nahajajo v ameriških in slovenskih arhivih in knjižnicah. Jedro vsebine njene knjige temelji na primerjavi omenjenih rokopisov s končno redakcijo Adamičeve zadnje knjige, iz katere je avtorica z natančnostjo ugotovila vrste uredniških posegov (število neobjavljenih poglavij, izpuščenih odlomkov, opomb, posameznih stavkov in povedi), ki jih v nadaljnji že omenjeni primerjavi še razgradi predvsem v poglavjih *Oblikovne spremembe*, *Manjše vsebinske spremembe*, *Neobjavljena poglavja*.

Ker je delo Janje Žitnik strogo strokovno in namenjeno predvsem literarnim zgodovinarjem, je laičnemu bralcu težko potegniti še kakšne globlje, za širšo publiko zanimivejše podatke o razlikah med pisateljevimi rokopisi in tiskanim delom. Gotovo pa bodo poznavalci ali tisti, ki jih Adamičevo književno delo tudi sicer zanima, našli v knjigi Orel in korenine med "brušenjem" in cenzuro, ustrezna strokovna pojasnila za nastalo razlikovanje.

Breda Čebulj – Sajko

Nada Šabec, **Half Pa Pu. The language of Slovene Americans**, Studia humanitatis, Ljubljana 1995.

Junija 1995 je izšla v Ljubljani pri Studia humanitatis zanimiva sociolingvistična študija Nade Šabec, predstojnice Oddelka za anglistiko in amerikanistiko na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Kot je razvidno že iz podnaslova knjige, je v njej predstavljen in analiziran živi jezik slovenskih Američanov, in sicer tistih, ki živijo v največji skupnosti slovenskih priseljencev v ZDA, tj. v Clevelandu. Knjiga prinaša objavo avtoričine doktorske disertacije v nekoliko spremenjeni obliki. Napisana je v angleškem jeziku, da bi bila dostopna tudi tistim rojakom v ZDA, ki sicer slovenščine ne znajo več, vendar še vedno iščejo neposrednejših stikov s svojimi koreninami.

Šabčeva uvodoma ugotavlja, da je slovenščina v tujem okolju jezikovni otok, izpostavljen najrazličnejšim vplivom tistega jezika, ki prevladuje v priseljenčevi novi domovini – v primeru clevelandskih Slovencev torej angleščine. V nadaljevanju avtorica zasleduje in razčlenjuje vpliv angleščine na besedišče ter glasoslovne, oblikoslovne in skladske značilnosti "clevelandske" slovenščine in obratno. Kljub vsestranskim odstopanjem ameriške slovenščine od tiste, ki jo govorimo na Slovenskem, pa je bil jezik izseljencev doslej s strokovnega vidika skoraj prezrt. Naj značilnejši dvojezični pojav pri izseljencih je kodno preklapljanje,